

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: H. DURBAN-HANSEN

Redaksjonens adresse:
Ekebergvn. 23 — Oslo 50

NR. 6

JUNI 1948

7. ÅRG.

Hvorfor ikke, Postverk?

Jeg husker at jeg som yngre alltid var stolt — på Postverkets vegne — når jeg leste i avisen at det hadde overskudd, — det innbrakte staten flere millioner kroner så å si årvisst. Grunnen til min stolthet er jeg ikke helt klar over, men det var vel det at jeg hadde bestemte begreper om at staten var et kostbart apparat, et umettelig sluk som skulle fylles av hardt pressete skattebetalere. Så var det naturligvis opplyftende at det fantes statsinstitusjoner som greide seg selv og tilmed bidro til å lette trykket.

Selvsagt skulle alle statsinstitusjoner drives ut fra det grunnsyn enhver privat bedrift nødvendigvis må ha: At driften skal være lønnsom, — forretningen skal gi overskudd. Nå er det ikke min mening å uttale meg om Postverkets forretningsmessige drift, som jeg ikke har det minste rede på. — Jeg vet bare at Postverket har begynt å skli over på minus-siden, det er nå med og tynger på skatteseddelen. Og den er vi filatelister like hardt ramt av som alle andre. — Men vi har nå engang en naturlig tilknytning og kjærlighet til Postverket, og så helst at det var en økonomisk lønnsom forretning oppi alle slukene. Ut fra dette ønske vil Postverket også tilgi meg at jeg synes her gjøres lite for å øke inntektene.

Det var en tid da Postverket ga ut gode og morsomme reklamebrosjyrer, hvor det ble fortalt om dets liv og yrke — og dessuten naturlig nok opplyst om de fordeler

som posten byr publikum for en rimelig penge. Disse brosjyrene kommer ikke mer. Men en bør opparbeide seg goodwill!

Det er ofte så lite som skal til. Kanskje bare litt mer optimisme, litt lys, liv og godt humør over Postverkets folk som i dets trykksaker, så ville det bety økede inntekter ikke bare for Postverket, men kanskje enda mer for landet. Det siste er viktig. Mange ganger har det fra filatelister, kunstnere og «the man in the street» vært framhevet hvilken stor betydning det har at våre frimerker er gode ambassadører; for om frimerkene *alene* knapt trekker noen turist til landet, så kan man være forvisset om at de vil bidra til å bearbeide lysten til å komme til landet. Hva tror Postverket at sveitserne utretter med sine frimerker — på toppen av en målbevisst turistreklame? — Det er imidlertid ikke bare frimerkene som arbeider, sveitserne og mange andre lands postverk har forlengst oppdaget den ledige plassen som fins på brevkortenes forside øverst til venstre, men som hittil har forbigått vårt postverks øyne. Her er et lite felt ypperlig egnet for en skikkelig tegning eller et godt fotografisk bilde. Undertegnede tillot seg for 5½ år siden å gjøre oppmerksom på denne mulighet, men foreløpig har ingen interessert seg for saken. —

Hva gjør Postverket med sine offisielle maskinavstemplinger? Demonstrerer tørre og ineffektive tekster i fantasiløs utform-

ning. — Undertegnede samler ikke spesielt på maskinavstemplinger, men jeg kunne plukke fram atskillige utenlandske stempler som viser forstand på tekstens og stemplets estetiske utformning. Jeg viser Postverkets rette vedkommende den gang bare til det danske stemplet på side 137. Danskene har humor, enn om vårt postverk kunne bli litt mindre tungt og traust i uttrykksformen! — Og skulle det ikke la seg gjøre å få spesialavstemplinger igjen, foruten en slags standardisert førstedagsstempling? Dette er riktig nok i det vesentlige et spørsmål av interesse for samlere, men hva tror man ikke det ville bety av økede inntekter, — uten at jeg sikter til flere frimerkeutgaver. Vi bør også få spesielle førstedagskonvolut-

ter, kanskje også spesielle førstedags postkort, som ga opplysende og belærende tekster om personer eller begivenheter som skulle minnes. Det er meningen at man skal erverve kunnskaper gjennom interessen. I så fall må man trykke tekstene også på engelsk, forat det «store» utland skal kunne lære.

Jeg har flere ideer på lager, men får innskrenke meg til dette foreløpig.

Postverkets ledelse synes muligens det går bra som det går, — det er ingen grunn til å anstrenge seg slik og eksperimentere. Men hvorfor ikke, Postverk? — Ethvert menneske og hvert «vesen» trenger av og til å fornye seg, — og nå synes jeg tiden er inne til å blåse litt i posthornet!

H. D.-H.

IMABA-utstillingen

i Basel 21–29 aug. 1948.

Det ser ut til at det skal bli ganske imponerende deltakelse på Imaba-utstillingen. Utstillingskomiteen melder om deltakelse fra mer enn 30 land, hvorav en flerhet antakelig vil bli representert offisielt, dvs. ved sine respektive postverk. Men også privatsamler-deltakelsen blir overveldende, særlig etterat utstillingskomiteen delvis etter prisverdig dansk påtrykk gjorde en del lempninger i de nokså strikse og snevre konkurranse-betingelser (med hensyn til medlemskap i F.I.P. = Fédération Internationale de Philatélie). Nå meldes det om fullt hus av utstillere. Så mangler det bare fullt

av tilreisende. Også med hensyn til dette nærer komiteen de beste forhåpninger. Den ber oss å meddele at alle norske besøkende skal være hjertelig velkomne i Basel, og skal bli tatt hånd om av mottakelseskomiteen, hvis formann, Dr. Fr. Vischer, Rittergasse 19, Basel, gjerne står til tjeneste med alle mulige opplysninger og svarer på enhver forespørsel.

N.F.T. kan glede alle hjemmesittende lesere med at vi skal bringe en eller flere førstehånds artikler av Arnstein Berntsen, som både deltar selv som utstiller, og dessuten skal studere utstillingen grundig ved selvsyn.

Har De hørt om

Maximafili og marcofili?

Midler mot stagnasjon.

Dette er et par spesielle former for filateli som nok i realiteten ikke er ukjente begreper i Norge, idet en hel del samlere — og særlig yngre — har samlet etter disse måter og retningslinjer, men som iallfall nærmest har vært grener av helsaksamlingen, og ikke har hatt noe navn. Imidlertid skal vi først referere en artikkel av civilekonom A. Mickelsson gjen-gitt i Frimærks-Bladet nr. 1 for 1948, som omhandler *maximafilien*; artikkelen er her er plasshensyn sterkt forkortet.

Opprinnelsen til dette spesielle samler-område kommer egentlig fra Mellom- og Sør-Europa, først og fremst Spania, Frankrike og Belgia. Betegnelsen *maximafili* betyr nærmest å samle *maximum-kort**, også kalt *analogi-kort*, som igjen dekker over betegnelsen *prospekt-kort*, med *nøyaktig likt* eller iallfall *i det alt vesentlige samme bilde som på det frimerke som skal settes på billedsiden* og som dessuten blir *avstemplet* (med ordinært eller spesial-stempel) *på stedet for den person eller begivenhet som avbildes eller har naturlig tilknytning til personen eller sujetet på kortet*. Bildet kan ikke være en direkte avfotografering av frimerket, mens frimerket som antydnet gjerne må være en nøyaktig forminskelse av kortets bilde. Frimerket som skal sitte på kortet, må plasseres på den naturlige, friest mulige plass, vanligvis i et av hjørnene, og merket selv må være absolutt feilfritt, dvs. i prima stand, liksom stempelingen må være førsteklases, altså ren, lett leselig og anbrakt slik at den ikke skjemmer hverken kortets eller merkets bilde. —

Denne form for «helsaksamling» er riktignok av relativt ung alder, det første kjente kort er fra Belgia i 1912, — men samleformen har hatt en rivende utvikling, særlig siden 1930. Det er allerede forlengst utgitt en del kataloger over em-

net, av hvilke den siste — en fransk katalog — er utgitt i 5 opplag. Det er også dannet mange spesialsamler-foreninger, særlig i Frankrike og Belgia, og flere spesielle *maximafili-tidsskrifter* kommer ut. Endelig kan nevnes at flere *maximafilister* har deltatt med sine samlinger på frimerkeutstillinger, og 1.—4. april i år holdtes en (fransk-arrangert) spesiell *maximafili-utstilling* i Innsbruck, til hvilken det østerrikske postverk laget et spesialstempel med fransk og tysk tekst. —

Maximum-kortsamling kan sies å forene 3 samlerområder: *kortsamling*, *frimerkesamling* og *stempelsamling*.

Marcofili vil — som de fleste av leserne nok har forstått — si å samle på *avstemplinger*, maskinstempler, førstedagsstempler, spesialstempler, flypoststempler, skipspost, feltpost, togpoststempler og alle mulige andre *avstemplinger*, — et område som naturligvis omfatter uhyre meget, og derfor kanskje bør innby til spesialsamling og spesialstudium på forskjellige felter. Som man vet gjelder det her ikke å samle så mange frimerker som mulig, men flest mulig stempler, og en god samling kan godt omfatte relativt få frimerker. Regelen er at stemplene skal vises i sin helhet, derfor må stempler og merker stå på brevstykker eller hele brev; stemplene kan også brukes alene, uten frimerker. Like strenge regler gjelder for *marcofilien* som for *maximafilien*, og alle *avstemplinger* skal være ekte og post-sendt. —

Også *marcofilien* har mange tilhengere, om enn ikke så tallrike som den først nevnte -fili. Imidlertid er det neppe tvil om at begge disse spesialområder byr på meget av interesse for en ivrig og åpen-øyd samler, — som oftest med letthet vil kunne finne gode kontakter i utenlandske spesialsamlere, som også innen *marcofilien* har sluttet seg sammen i foreninger.

*

*Red. finner det riktigst å beholde den originale stavemåten.

Red. vil ta inn nytt på området etter hvert.

KAMPEN MOT DE UNØDIGE FRIMERKEUTGAVER

Innlegg i diskusjonen — fra B. Dahl og W. Støren.

To kjente medlemmer av Nordenfjeldske Filatelistforening utarbeidet dette forslag til å bekjempe de unødvendige frimerkeutgivelser, et forslag som ble oversendt Norsk Filatelistforbund. Som diskusjonsinnlegg gjengis det i sin helhet her:

Oss bekjent er det eneste som er gjort for å boikotte unødvendige utgaver det at katalogutgiverne har satt disse utgavene med petit, men likevel latt dem få hovednummer og prisansettelse. På dette felt må det i det minste forlanges at prisansettelsen utelates. Helst bør utgavene i det hele tatt ikke nevnes.

Vi er oppmerksom på at eldre samlere vil motsette seg å fjerne disse utgavene fra sine album, men de må også ha for øye at en slik aksjon vil medføre øket etterspørsel og derved prisstigning på de øvrige, renslige merkene.

Dette bør søkes oppnådd:

1. For ordinære merke-utgaver må man forlange:

- 1) Ubegrenset kurseringsgyldighet så lenge valutaforholdene tillater det.
- 2) Mellom hver utgave må det være minst to år, og merkene må være til salg i *ubegrenset* mengde *hele tiden* i denne periode.

Provisorier kan ikke rammes av denne bestemmelse, idet disse lages enten for å framstille nye verdier hurtig eller for å bruke opp gamle opplag av ukurante verdier. De må dog være i fritt salg i minst én måned.

2. Spesielle luftpostmerker er unødvendige, likeså ekspress-, rørpост-, rekommandasjons- og andre merker som refererer seg til Postverkets forsendelsesmåter. Alle postsendinger, uansett forsendelsesmåte, bør nemlig kunne frankeres med ordinære merker. Postverket kan selvsagt ha egne portotakster for f. eks. luftpostsendinger, og kan utgi merker med disse verdier i tegninger med motiver fra luftfarten, men merkene må komme inn under ordinære utgaver.

3. Når det gjelder minnefrimerker (uten tillegg) må den generelle retningslinje være at Postverket ikke bør lete etter en anledning til å sende ut nye utgaver. Begivenhetene må i seg selv være av så stor nasjonal betydning at den krever å bli minnet ved en frimerkeutgave. Bare nasjonale jubileer som 100, 150, 200, 250, 300, 400, 500, 600, 700, 750, 800, 900, 1000 år osv. bør minnes med frimerker. Når det gjelder personer, bør man i størst mulig utstrekning minnes vedkommendes fødselsdag, ikke dødsdag. De bør minnes etter samme retningslinjer som når det gjelder nasjonale begivenheter. Man kan dog unnta statsoverhoders jubileer og fødselsdager, men selvsagt bare for såkalte «runde år».

Merkene må ha en salgstid i ubegrenset mengde av minst én måned, og ha frankeringsgyldighet som for ordinære merker.

Frimerker utgitt i anledning av sportsstevner og utstillinger må ikke godtas; unntatt olympiade-merker utgitt av det arrangerende land.

4. Veldedighetsmerker bør bare utgis når tillegget tilfaller internasjonalt anerkjente formål, f. eks. Røde Kors, kreft- og tuberkulosebekjempelse og internasjonal flyktningehjelp.

Merker utgitt til inntekt for andre formål, hvor Staten egentlig har plikt til å bære byrden, og hvor tillegget kommer istedenfor ordinære skatter, anerkjennes ikke. Tillegget må ikke overskride 50 % av frankeringsverdien. Merkene må ikke erstatte, men selges ved siden av de ordinære merker, og som pålydende må anvendes de mest brukte verdier.

Salgstid, opplag og frankeringsgyldighet som for minnefrimerkene.

5. Utgaver underkastet bestemmelser om salg i ark, blokker eller hele sett anerkjennes ikke. Heller ikke anerkjennes sammentrykk av forskjellige merker, tête-bêche eller liknende upostale påfunn.

For å få disse retningslinjer gjennomført, søker foreningen hjelp hos forbundet, som vil innhente de andre forbunds-klubbers uttalelser før det henvender seg til andre lands forbund for å få disses medlemmer til å være med på å boikotte unødvendige og upostale utgaver.

Boikotten kan søkes gjennomført slik:

1. Ved utstillinger og konkurranser tas intet hensyn til disse utgavene, dvs. samlingene anses for å være komplette dersom bare disse utgavene mangler, og det gis ikke tilleggspong om de er med.
2. Utgavene avvises fra klubbenes sirkulasjonssendinger, og autoriserte handlere anmodes om ikke å omsette dem.
3. Dersom de to første punkter kan gjennomføres, vil det også være håp om å kunne få fjernet utgavene fra små og store kataloger.

Dersom disse forholdsregler ble gjennomført, ville antallet av frimerker, medregnet luftpostmerker, gå ned slik:

Danmark fra 305 til 284 hovednummer, en nedgang på 7 %. Dessuten ville alle tête-bêche og sammentrykk og alle Postfærge-merkene forsvinne.

Finnland ned fra 350 til 314, en nedgang på 10,2 %.

Island fra 241 til 201, en nedgang på 16,6 %.

Norge fra 349 til 266, en nedgang på 23,7 %.

Sverige fra 337 til 263, en nedgang på 21,7 %.

Belgia fra 807 til 431, en nedgang på 46,4 %.

Tyskland fra 957 til 569, en nedgang på 40,4 %.

Ungarn fra 957 til 569, en nedgang på 33 %.

Sveits fra 498 til 236, en nedgang på 52,5 %.

Kroatia fra 169 til 97, en nedgang på 42,3 %.

Bjarne Dahl
(sign.)

Wilh. K. Støren
(sign.)

Ingvar skaper nattero.

Den kjente danske avistegner *Ingvar* samarbeider nå også med Postverket i Danmark. I øyeblikket hjelper han danskene med å få nattero, på nedenstående fornøyelige måte. — Tenk, et postverk og et folk som har humor!

Red. mottar

for tiden mange takksigelser og meget ros for vår engelske utgave av Norges-katalogen. Selv om han ikke har noen del i æren for dette gode tiltak, og hermed sender blomstene videre til Oslo-klubben og *Jarle O. Stensdal*, — så gleder det ham naturligvis at Tidsskriftet som sådant har bidratt til utbredelse av kjennskapet til og interessen for Norges frimerker.

For Stockholmsreisende.

Norsk filatelis gode venn *Paul Heurgren* meddeler:

Postmuseum, Stockholm, har ordnat en mindre utstilling av frimärken spesielt for unga frimärkssamlare. Märkena stamma till en god del från museets egna rika förråd, bl. a. frimärken med följande motiv: geografi, sport, mytologi och djur. Ett par synnerligen elegant monterade frimärkssamlingar illustrerande krig ha välvilligt lånats ut av major H. Linder i Halmstad. Några små vackra och verkligt originella samlingar tillhöra Oslo Filatelistklubbs junioravdelning. Och en del blad med trevligt uppsatta frimärken äro från Malmö Filatelistförenings ungdoms-avdelning.

I samband med utställningen, som är öppen till 15 augusti, har ordnats en pristävling. Föreningen Postmuseii Vänners styrelse har utfäst pris för ungdomar under 18 år, vilka skriva och till Postmuseum insända kortare uppsatser om frimärken, samlande av frimärken och om Postmusei frimärkssamlingar. Närmare besked om denna tävlan fås vid besök å utställningen.

Harry Randall

90 år.

Hvem skulle vel tro at O.F.K.'s medlem, globetrotter, journalist, redaktør og filatelist Harry Randall, Oslo, fyller 90 år den 19. juli 1948. For Randall er fremdeles like rask og rørig og interesserer seg stadig like sterkt for frimerker. Vår Grand Old Man er stadig å se på O.F.K.'s medlemsmøter, og på sommermøtet på «Kongen» 28. juni var nittiåringen den eneste som fant seg beføyet til å yte litt til underholdningen ved sitt pianospill. Flott levert! — Vi ønsker den unge og sjarmerende Harry Randall hjertelig til lykke!

The I. R. O. Stock.

Katalog over frimerkesamlinger og enkeltmerker solgt på auksjon hos *H. R. Harmer, Inc.*, New York 22, U.S.A., for regning av The International Refugee Organisation, 11. og 12. mai 1948. — Som tidligere meddelt tenkte vi å forsøke å holde leserne underrettet om hva som ble solgt på denne store Harmer-auksjonen over frimerker og samlinger som tyskerne hadde stjålet fra sine avdøde ofre, og hvor arvinger ikke kunne oppspores.

Vi har nå mottatt katalogen, som viser at samlingen vesentlig besto av hele albums eller samlinger av albums, til antatte markedsverdier fra noen få dollars opp til 600—700, med gjennomsnittsverdi av 35—40 dollars. At auksjonen har hatt et enormt materiale til salgs, betviles ikke; men det ser allerede etter dette ut til at det neppe har vært det kostbareste materiale som har nådd fram til auksjonsbordet. Det er naturligvis sannsynlig at mange større og mindre samlinger i sitt høyst uensartede materiale har omfattet Norge, — men bare et par ganger i den 28-sidige katalog er Norgesamlinger nevnt. — Nå er jo auksjonen forlengst slutt, og vi skal forsøke å skaffe detaljer om priser osv., hvis dette viser seg å ha noen interesse.

Feltpostkontorer.

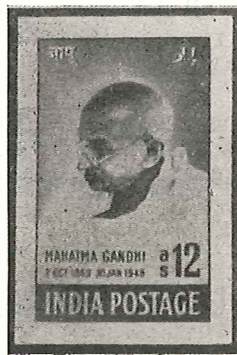
Utover de i N.F.T. nr. 4 i år meldte er det i sommer i drift følgende feltpostkontorer:

RIKSMESSEN BERGEN 1948 i tiden 18/5 — 10/6.

K.N.S. LANDSREGATTA 1948 AR-
ENDAL i tiden 25/6 — 5/7.

SPEIDERBYEN — MANDAL i tiden
2/7 — 12/7.

Under Norsk Speiderpikeforbunds lands-
leir ved Borre i tiden 7/7 — 15/7 1948.
N.S.P.F. LANDSLEIR — BORRE 1948.

Mahatma Gandhi

blir avbildet på fire indiske frimerker som kommer til høsten. Det blir på 1½, 3½ og 12 annas, og på 10 rupees, det siste i en litt annen utførelse og større format enn de lavere verdier. — Trykningen utføres i rasterdyptrykk hos Courvoisier, S.A., i Sveits.

Dette er bare en liten anerkjennelse i forhold til det denne eiendommelige mann og et slikt betydelig menneske burde ha fått av hele verden. Han var vel i sitt levesett og i sin innbitte, livslange kamp den anstendigste mann som vi kjenner til. Han var kraften for hvem maktanvendelse og maktmisbruk var fullstendig utenkelig. Ingen har hatt slik respekt for menneskeverdet og for livet som han. Den kuriøst utseende, tilsynelatende uanselige tuslingen fikk aldri Nobels fredspris; til gjengjeld prises han nå etter sin død av noen hundre millioner indere og en verden, som aner hva de har mistet.

BRITISKE KOLONIER I AMERIKA

Av skipsreder Abr. Odfjell.

(Fortsatt fra nr. 4, 1948.)

British Columbia og Vancouver Island.

Vancouver Island ble oppdaget i 1762. Denne øy ble sammen med Charlotte Island i 1843 leiet ut til Hudson Bay Company. Samtidig som disse øyer i 1849 ble kronkoloni, ble de også åpnet for emigranter.

Landet, som strekker seg fra U.S.A.'s grense i sør og til 69° nordlig bredde — fra Stillehavet i vest til Rocky Mountains i øst, var benyttet av Hudson Bay Company, hvis jaktområde det tilhørte. Dengang kaltes landet for New Caledonia, i dag heter det British Columbia, som i 1858 ble kronkoloni. Dette på grunn av den store innvandring som fulgte på de store gullfunn. I 1866 ble disse to kronkolonier, Vancouver Island og British Columbia, forent og i 1871 tilsluttet den kanadiske konfederasjon.

Omkring 1900 var befolkningen 92 000. I dag er den ca. 650 000.

Nå synes Canada, British Columbia og Vancouver Island å ha tilhørt sivilisasjonen i lang, lang tid. Men det var først i 1865 at disse engang fjerntliggende kolonier fikk offentlig og regelmessig posttjeneste. Det var Hudson Bay Company som tidligere hadde besørget posten. Selv om denne store organisasjon hadde et godt og noenlunde regelmessig kommunikasjonssystem, så var posten sjelden for de jegere og indianere som holdt til i selskapenes umåtelige territorier i Nord-Amerika. Post som skulle et sted langs kysten, sendtes med skipsleilighet, men post til steder inne i landet sendtes over Langby ofte bare to ganger årlig. Posten hjemmefra eller fra Canadas østkyst ble sendt rundt Kap Horn eller via Panama; men det hurtigste var å sende posten med Pony Express via St. Louis, Miss., hvortil jernbanen gikk. Med hensyn til sikkerheten kunne det vel bli hipp som happ, — sjøvegens farer mot Pony Express' risiko for indianer- og røveroverfall. Etterat jernbanen til San Francisco var ferdig (1854), gikk posten utelukkende denne veg, helt inntil Canadas egne jernbaner kom i gang.

Da koloniens første valg fant sted i 1856, ble det også agitert for en regulær offentlig posttjeneste. Dette kunne ikke gjennomføres straks, da der ikke var penger, og det fortsatte som tidligere. Det første postkontor hadde fungert lenge fra et hjørne i Hudson Bay Company's bokholderikontor i firmaets vare- og depotlager i Port Victoria. Et nytt og bedre postkontor ble åpnet i 1856, og da gullfunnene ble gjort i Frazer River i 1858, tvang en forbedring av posttjenesten seg fram av seg selv.

I 1861 kom det første frimerke ut. Dets pålydende var 2½ d, men det ble solgt for og gjaldt for 3 d. Arkene var på 240 stk., delt i fire ruter à 60, dvs. 10 x 6. Det bærer begge koloniens navn. I 1865 fikk hver koloni sine egne frimerkeutgaver, som ble brukt inntil de to koloniene gikk inn i den kanadiske federasjon (1871).

Her var atskillige private selskaper som besørget post og som ofte hadde sine egne stempler og frimerker. Det var Wells, Fargo and Company, Berford & Co., Ballon & Co. og flere, som alle brakte fram jegernes, gullgravernes og nybyggernes post, hver på sine ruter. De kaltes «The Cariboo Expresses». Brev og konvolutter fra denne tids post er sjeldne å se.

British Honduras.

Kysten ble oppdaget av Kolumbus i 1502. De første nybygg ble anlagt omkring 1638, da eventyrere fra Jamaica kom og slo seg ned på de mange småøyene som beskytter fastlandet. Disse nyankomne var tiltrukket av de enorme mahogny-trærne på kysten og ved elvebreddene.

En skotsk sjørøver og fredløs ved navn Wallis slo seg ned på kysten innenfor St. George's Bay. Gjennom Wallis er navnet forandret til Belize. Forandring fra W til B skyldes det spanske språk, hvor V og B av og til uttales likt (Habana = Havana).

Det fortelles at allerede i 1630 hadde et av Jarlen av Werwick grunnlagt selskap

slått seg ned på noen mindre øyer lenger sør ved Mosquito-kysten. De innfødte og de engelske nybyggerne ble venner, og det varte ikke lenge før høvdingen stilte seg under den engelske konges beskyttelse, og England bygde et par befestninger der. Men disse ble nedlagt ved overenskomsten i Paris i 1763, mens nybyggerne ble boende der. Etterat spanjolene tapte et sjøslag ved St. George's Bay i 1798, har englenderne styrt landet, først ved Jamaicas guvernør og fra 1872 som kronkoloni. Det var indianeropptøyer der i 1849, og i 1872 opptøyer nærmest mot andre stammer der hvor kolonien støter opp til Yucatan. Fra 1638 til 1786 stelte nybyggerne med sine egne affærer. På offentlig møte ble årlig valgt et råd som hadde den utøvende og juridiske makt. En slags lov som hadde vært vedtatt på disse offentlige valgmøter og hadde fått hevd, ble i 1756 godkjent av kongen. Dette var etter admiral Sir William Burnaby's besøk der ute. Lovene ble kalt Burnaby's lover.

Landet langs kysten er flatt og myrlendt — stiger langsomt etter som en kommer innover. Jordbunnen er fruktbar for alt mulig, fra kaffe til bananer, fra furu til mahogny og rosentrær. Likevel er befolkningen liten, i dag 55 000; og store deler av det indre er ubebodd. I disse store, ubebodde områder fins atskillige gamle Mayo-ruiner, som viser at her har bodd folk som nå er forsvunnet.

Den mange århundrer gamle eksport av mahogny og logwood trives fortsatt. Frukt, sukker, chickle utskipes. Kommunikasjonene er dårlige, de har bare elvene. Bare 2 prosent av befolkningen er hvite. Negrene er i majoritet og føler seg friere enn Vest-India-negrene.

Opp til slutten av forrige århundre var mynten vanligvis sølv, for papirpenger bruktes ikke. Det var dollars fra U.S.A. og Guatemala, og peruanske og chilenske mynter ble også brukt og var lovlig. Av egen mynt hadde British Honduras bare et 1-centstykk, hvis verdi var overensstemmende med Guatemalas dollar. Senere er U.S.A.-gulldollaren blitt den ved lov beskyttede mynt, og landet har i dag sine egne vekslpenger i sølv og kobber og sine papir dollarsedler.

Om posten vet man intet før 1850. Antakelig har den vært like uregelmessig som mange steder i Vest-India. I 1857 ble det påbudt å betale porto i forskudd.

Samtidig begynte man å bruke engelske frimerker med poststemplet «A 06». All post sorterte da under Londons postkontor. I 1860 ble poststyret lokalt og det ble forbudt å bruke engelske frimerker, — men det gikk 5—6 år før det nye poststyre var i stand til å forsyne kolonien med egne frimerker. I mellomtiden gikk man tilbake til frimerkeløs post. Selv etterat frimerkene kom og hadde virket i en menneskealder, later det til å ha vært litt underlige forhold der, som det går fram av hva en innsender skrev til et engelsk filatelistisk blad i 1898:

«Postsystemet er merkverdig. Jeg har vært i en by i en måned, og postkontoret var bare åpent én gang i den tiden. Når en ønsker et frimerke eller vil poste et brev, må en gå på jakt etter postmesteren, som har biljardsalong, — der vil han besørge alt. For å få rekommandert et brev må man selv skrive ut kvitteringen, på hvilket som helst stykke papir — idet postmesteren selv ikke har noen bok for rekommanderte brev.»

Gamle brev er det lite av. Det eldste kjente poststempel er BELIZE i én linje. Omkring 1850 brukes «kronet sirkel»-stempel med Paid at Belize. Kolonien er liten, og det var først straks før 1914 at en rekke nye postkontorer ble åpnet.

I «Stamp Collectors' Magazine» for juni 1866 sto en notis om at 6 d og 1 shilling var trykt side om side. Dette hadde nok vært glemt eller ble ikke tatt alvorlig før et slikt par ble funnet for noen år siden.

British Honduras er et greit lite land å samle på. Ubrukte merker er det vanlige. For også her var det restbeholdninger som i 1893 ble solgt for pålydende.

Falkland Islands.

Øygruppen Falkland Islands — på fransk «Les Isles Malouines» og på spansk «Islas Malvinas» — ligger i det sørlige Atlanterhav, mellom 51° og 53° sørlig bredde og 57° og 62° vestlig lengde. Gruppen består av East Falkland, West Falkland og omkring ett hundre småøyer. Under guvernørens jurisdiksjon hører også øygruppene South Georgia, South Shetland, South Orkney, Sandwich Group og Graham Land på Polarkalotten.

Falkland Islands ble oppdaget i 1592 av englenderen Davis, og i 1594 besøkt og beskrevet av englenderen Hawkins. Den

franske oppdagelsesreisende Bougainville tok i 1763 øyene i besittelse og anla en liten koloni i Port Louis, East Falkland. Kolonistene var fra Nova Scotia, «Acadians» som de kaller seg selv; disse har antakelig ikke likt at England ble herrer i Canada. Imidlertid kjøpte spanjolene Bougainville ut det følgende året, da de ikke ville ha noen fremmede i den ruten. Kaptein Byron tok West Falkland i besittelse i 1765 og etterlot en liten garnison, som spanjolene jaget bort i 1770. Engländerne tok den tilbake det følgende år, men oppga den igjen i 1774. Så ble det ikke gjort noen videre forsøk før republikken Buenos Aires i 1820 opprettet et nybygg på øyene. Dette ble ødelagt av amerikanerne i 1831. Den engelske regjering tok øygruppen i besittelse igjen i 1833 — «for å beskytte sin hval- og sel-fangst», og i 1842 ble det første sivile styre opprettet, først i Port Louis (eller Anson), senere flyttet til Port William. Helt til 1880 fikk kolonien bidrag fra moderlandet, men har siden greid seg selv.

I 1851 kjøpte The Falkland Island Company en eiendom på East Falkland fra senior Lafone fra Montevideo. Eiendommen heter nå Lafonia. En av herlighetene der var at det skulle være en vill kvegbestand der fra dengang Nova Scotia-

kolonistene var der. Dette var ikke lønnsomt, men så begynte selskapet fåreavl i stor skala. Ved siden av sin egen eiendom kjøptes 100 000 acres fra den engelske regjering, samtidig som selskapet drev stor handel.

Landet er vilt, og der er værhardt. Fåreavl er den eneste næringsvegen. Tidligere ble det utført får til Patagonia og til Chile. Nå utføres kjøtt til hjemlandet. Befolkningen er bare på ca. 3 500. Port Stanley på East Falkland er hovedby og guvernørens residens.

South Georgia ble oppdaget av Anthoni La Roche i 1675, men det ble den store kaptein Cook som i 1775 undersøkte øya og tok den i besittelse. For øvrig kjenner norske hvalfangere best til disse værharde klippeøyer, og vi her hjemme kjenner poststemplet South Georgia — med Grytvikas sommerposthus — og Port Foster på South Shetland.

Posten går nå via Montevideo; men den er nokså uregelmessig.

Eldre brev er sjeldne, og det er også overtrykket 2½ d på 2 d av 1928, som kom til noen hvalfangerhjem i Norge.

Falkland Islands frimerker er populære, pene frimerker og omfatter ingen kostbarheter utenom ovennevnte overtrykk av 1928.

«Ville De ta inn ovenstående merke - -»

Til artikklen „Skadade frimärken“ (i N.F.T. nr. 4, 1948.)

Av Erik Bengtsson, Hälsingborg.

Svaret blir för min del nekande. — Men i första hand beror det på, att det avbildade märket tillhör, vad vi kallar för tvåöresmärken, märken som i skadat skick äro praktiskt taget värdelösa.

I en filatelistisk tidskrift läste jag en gång uppmaningen: «Förstör alla defekta märken som kommer i er ägo, försök inte sälja dem till mindre nogaräknande samlare till billigt pris!» — Vad det gäller märken i prislägen under en krona, kan man utan att känna samvetskval bränna upp mindervärdiga exemplar, tillgången på prima märken är säkert tillräckligt stor, för att varje samlare som så vill kan skaffa sig ett. — Vad det gäller dyrare märken, bör tillgången på dessa få bestämma, om ett skadat märke skall

likvideras eller inte. I ännu högre grad bör skadans art få bestämma märkets öde.

I min samling har jag ett norskt 12 öres grönt 21 mm (upplaga 200 000), väl centrerat, felfri tandning, vackert stämp-lad, klart i färgen, kort sagt ett prakt-exemplar i alla avseenden utom ett — det har en liten tunn fläck på baksidan, ett «osynligt» fel kallar jag det. Märket har kostat mig 25 kronor, cirka 15 % av vad det för närvarande är värt i prima skick. — Märken av detta slag anser jag, vi inte ha råd att förstöra, de pryda sin plats i samlingen och snarare höja än drar ned dens standard.

För närvarande är det nästan omöjligt för en nybliven samlare att få ihop en vacker komplett samling från t. ex. Norge.

Tillgången på vackra felfria exemplar av de äldre märkena är mycket mindre än efterfrågan. En samlare ställes numera ofta inför frågan om han skall köpa ett s.k. prima mindre vackert märke till ett högt pris, eller ett vackert märke med obetydligt fel till lågt pris. Jag tror han väljer det sistnämnda alternativet, och anser han därmed gör rätt, i varje fall om felet kan betecknas som «osynligt», t. ex. tunna fläckar, obetydligt riss, obegagnade märken utan gummi. Det sistnämnda är ju en sak för sig, ofta föremål för diskussion. — En känd filatelist har yttrat: «Hellre ett märke utan gummi än ett med tvivelaktigt gummi!»

Oftast är det äldre kända filatelister

som framträda i diskussionerna om märkenas kondition. Dessa ha lagt grunden till sina samlingar under tider då det var relativt lätt att anskaffa nu dyra märken i prima skick. Därför måste dessa gå före med gott exempel och hålla defekta märken borta från sina samlingar, särskilt när de visas på utställningar. Nybörjare ta alltid intryck och rätta sig efter äldre och erfarna kolleger, inte minst inom vår hobby. — Vi yngre samlare kunne som en godtagbar ursäkt peka på svårigheterna att anskaffa prima märken, men vi böra inte kunna ursäkta oss med att den och den kände filatelisten har defekta märken i sina samlingar.

Erik Bengtsson.

Byråsjef Hennum.

Byråsjef Sigurd Bernhard Hennum avgikk ved døden den 23. juni, 76 år gammel, og hermed er en av den nyere tids pionerer for å skape stilsikre og vakre frimerker vandret bort.

Det vil være kjent av de fleste norske filatelister at byråsjef Hennum i mange år var Poststyrets høyt skattede frimerkeforvalter, og at han på grunn av sine spesielle forutsetninger for å kunne skjøtte også stillingen som Poststyrets konsulent i frimerkesaker, kom til å øve en betydelig innflytelse på utformingen av de forskjellige frimerkemotiver. Han leverte således personlig utkast til flere frimerker.

Byråsjef Hennum var en sjarmerende personlighet og et godt menneske. Vi lyser fred over hans minne.

Frimærkesamleren

foreligger med nr. 5 og 6. I disse nr. fortsettes og avsluttes bl. a. Stensdals artikkel om Tsjekkoslovakias frimerker etter frigjøringen, dessuten får i nr. 6 den engelske utgaven av Norgeskatalogen en smigrende anmeldelse; der er videre omtale av kommende amerikanske utgaver og en mengde nyttige annonser. I nr. 5 er en kort, men god artikkel om Danske Skillingsbreve, og der er en utmerket nyhetstjeneste. — Vi vil gjerne beriktige at Frimærkesamleren, som kan anbefales alle norske filatelister, utgis av Frederiksberg Frimærke *FORENING* (ikke Forretning).

Siste Norges-nytt.

Bestyrer Vold-Johansen, «Luka», meddeler elskverdiggst at Postverket har trykt og utsendt nytt aerogram, som skiller seg fra det første ved at *skrift*-bunn-trykket NORVEGE NORVEGE nå er redusert til $\frac{1}{4}$ størrelse av det opprinnelige. Det kom nemlig fra forretningshold så mange klager over at skriften var forstyrrende for lesning av brevtteksten, noe som utvilsomt er sant. — For øvrig ingen endring i aerogrammens utseende.

Som nyhet på helsakområdet er det sendt ut et *kortbrev på 15 øre*, i vanlig løvemønster og obligatorisk brunoliven farge. 15 øre har aldri før forekommet som kortbrev-frankatur. Det er naturligvis beregnet for lokalpost. — Utsendelsesdato for begge disse saker: ca. 6. juli.

OTANDADE FINSKA FRIMÄRKEN

Av överstelöjtnant R. Ahonius, H:fors.

Redan under tidigare år har finska frimärken av tandad emission dykt då och då upp i otandad form. De ha dock aldrig vållat större uppståndelse bland samlarna. Helt annat har det varit med de otandade märkena, vilka under senaste åren kommit i marknaden, köpta på posten.

Som en följd av att frimärksvalörerna i Finland de senaste åren genomgått en masse förändringar i anledning av de rätt ofta utförda höjningarna av posttaxorna, har nya frimärken framtvingsats i ett tempo, som ibland varit för ansträngande för Finlands Banks sedeltryckeri, där märkena förfärdigas. Det är därför ej att undra på, att under dette högtryck den annars så stränga och omsorgsfulla kontrollen klickat; åtminstone i sex olika fall ha »halvfärdiga» frimärksark kommit ut genom posten. Som naturligt är, ha dessa märken bland våra filatelister utgjort mycket livligt eftersträfvade objekt.

Den första uppgiften om att otandade finska lejonmärken kommit ut, fingo vi redan på hösten 1945 från Sverige. Det gällde då ett 6 marks ark, som blivit sålt i Stockholm. En finsk resenär hade på Åland (?) köpt sig arkvis nyutkomna finska märken, för att sedan i Stockholm tillhandla sig svenska kronor. Utan att närmare ha granskat partiet, sålde han det vidare — och då köparen hade tur med sig, blev han ägare till det första påträffade otandade arket. Händelsen väckte stor uppmärksamhet i Finland, och det diskuterades mycket om arkets uppkomst och möjligheten att finna paret till arket. Som bekant förfärdigas de finska frimärkena av mindre format i ark om 2 x 200, vilka sedan skäras itu, så att det normala arket på posten består av 100 märken. Om ett ark om 100 märken blivit otandat, måste ett par till det, ett annat ark om 100 märken, även finnas. Har detta par blivit upptäckt av vederbörande förrän det hunnit till försäljning, och som en följd därav undgått filatelisterna, det var frågan för dagen. Längre och väl hörde man intet om arket, men sedan uppdök även det fram. Av dessa 6 marks otandade röda lejonmärken finns det således 200 st. bekanta. Priset i Sverige för ett par torde ha varit omkring 350 kronor, i Finland ha märkena ej offentligt salubjudits.

I oktober 1946 spred sig ryktet om att å Lahti postkontor 3 ark otandade, gula lejonmärken blivit sålda. Det blev nytt liv bland filatelisterna, och dessa märken utgjorde en lång tid medelpunkten i Finlands filateli. Då även paren till dessa ark påträffats, stiger upplagan av dessa märken till 600. Före jul samma år torde ett par av dessa märken ha blivit sålda till ett pris av 16 000—17 000 mark, men efter nyåret sjönk priset till 6 000—9 200 mark paret.

Ungefär samtidigt med det otandade 5 marks märket spred sig nyheten om att även ett otandat ark av 1946 års Rödakorsmärken om 1 mk. + 25 p. blivit funnet. Då dessa märken av stort format tryckas i ark om 100 märken, är det uppenbarligen det enda arket som förekommer otandat. Arket blev sålt å Helsingfors huvudpostkontor och har sedermera blivit sålt vidare för 250 000 mark — som det påstås.

I slutet av maj 1947 påträffades å Kouvola postkontor ett otandat violett 5 marks ark, och köptes det där av en filatelist. Om fyndet gick länge olika, hemlighetsfulla rykten, tills märket slutligen tillsalubjödts i dagspressen. Priset var då omkring 20 000 mark paret, till Sverige lär av dem sålts för 275 kronor. — Paret till arket torde ej ha påträffats, i varje fall har fyndet ej kommit till allmän kännedom.

Utom ovan nämnda otandade märken ha ännu åtminstone ett ark 50 penni, grön, (i Uleåborg?) samt ett ark 4 mark, oliv, påträffats. Arkene äro ostyckade i privat-samlingar och ha ej i Finland tillsalubjudits. Dessutom har i Åbo uppkommit ett otandat 1946 års Rödakorsark om 10 mk + 2 mk. 50 p., men arket blev av postfunktionären återsänt till Poststyrelsen och hamnade till Finlands Postmuseets samlingar.

Då Finlands Banks sedeltryckeri sedermera vidtagit stränga åtgärder för att förhindra vidare följder av bristfälligt kontroll, är det uppenbart, att några »nyheter» på området ej mera äro att vänta!

De senaste noteringarna äro :

5 mark, violett	10 500:—.
6 mark, röd	5 000:—.
5 mark, orange	3 500:—.

nyheter

Ved Tor Joh. M. Holtan.

BULGARIA:

«Otdich & Kultura» — fritidssysler — opplag 200 000 — verdier 4, 20, 40 og 60 l.

Flypostserie til minne om 7-årsdagen for motstandsbevegelsens start — 4, 9, 20 og 40 l.

Bulgarske diktere og forfattere — 4, 9, 15, 20 og 45 l.

Kurserende merker 1 l, Posthus, 9 l, Nasjonalteater, og 20 l, Parlament, foreligger nå med landets navn endret til Narodna Republika (Folkerepublikken) Bulgaria.

Endelig er utgitt et merke på 50 l (for flypost) i anledning den 6. jubileumskongress for S.M.D.B., Frimerkets dag, som feires for 10. gang.

ENGLAND:

Til minne om Kanaløyenes befrielse — 1 og 2½ d med motiv fra taresankingen. Merkene selges bare på Kanaløyene og fra hovedpostkontoret i London.

Vi avbilder også de forlengst utkomne sølvbryllupsmerkene fra England, 2½ d og 1 f.

FINNLAND:

I anledning nye portoforhøyelser igjen i begynnelsen av juli blir det en del nye verdier og fargeendringer av løve-seriens merker:

3 mk grå, 6 mk grønn, 7 mk oransje, 9 mk rød, 12 mk fiolett og 15 mk blå. — Disse verdier og fargeendringer kommer så snart frimerkestrykkeriet greier å levere dem.

Om det i den utenlandske presse forlengst bebudede Suomenlinna-merket (for Sveaborgs 200-årsjubileum) og det beryktede 500 mk-merket vet man ennå bare at de er under framstilling.

Til minne om at det er 400 år siden Det Nye Testamente første gang ble trykt på finsk, kommer 2. oktober 2 frimerker, 7 mk og 12 mk.

Frimerkeutstillingen i Helsinki (27. — 31. okt. 1948) feires med et spesialfrimerke, som bare blir til salgs ved utstillingens postkontor, og bare selges ett for hver entrébillet. Pålydende 12 mk, opplag 150 000.

FRANKRIKE:

Suppleringsmerker og farge-endringer i landsskapsserien — 12 fr. karmin, Luxembourgpalas-

set, og 18 fr. blå, Conques, samt 3 fr. rødlig, 4 fr. blågrønn og 10 fr. lilla i Mariannetegning.

HELLAS:

Ny verdi 450 dr. (type Solguden).

HOLLAND:

Velgjørhetsmerker til inntekt for kulturelle og sosiale formål:

2 + 2 c, 6 + 4 c, 10 + 5 c, 20 + 5 c, alle med bygningsmotiver som står i forbindelse med forskjellige historiske motiver (grunnleggelsen av Haag, freden i Münster, revolusjonen i 1848 og anerkjennelsen av Regentskapet i Amsterdam).

ITALIA:

1-årsdagen for republikkens proklamasjon — 10 og 30 l.

Befrielseskampene i 1848 minnes med en serie på 11 verdier — 3, 4, 5, 6, 8, 10, 12, 15, 20, 30, 50 og 100 l.

JUGOSLAVIA:

1. mai kom et minnemerke på 100 l. som feirer opprettelsen av det jugoslaviske mandat-område i det frie Trieste. Da merket er utgitt med både slovensk, kroatisk og italiensk tekst, dreier det seg i virkeligheten om 3 merker, utgitt i 36 000 serier.

Til Røde Kors-uken (18. — 24. mai) kom en velgjørhetsutgave med merker på 0,50 til 2 l, foruten tjenestefrimerker og straffeportomerker.

26. juli kommer en minneserie med tilleggsverdier i anledning av 80-årsdagen for Vitenskapsakademiet i Zagreb, nemlig:

1,50 + 0,50 d, 2,50 + 1 d og 4 + 2 d.

Endelig varsles det om tuberkulose-velgjørhetsmerker: 1,50 + 1 d, 2,50 + 2 d og 5 + 3 d, foruten en ordinær serie i anledning av den internasjonale varemesse i Zagreb, på de samme 3 verdier, uten tillegg.

LIECHTENSTEIN:

15. juli kommer siste porsjon av den minneserie for berømte pionérer i flygingens historie som ble påbegynt i april. — Det blir:

40 Rp, 50 Rp, 1 Fr og 2 Fr, med bilder av henholdsvis Robertson (1803), Henson (1842), Lilienthal (1848 - 1896) og Andrée (1854 - 1897) Rasterdyptrykk fra Courvoisier S. A., i ark å 9.

IRLAND:

Flypostmerkene med St. Patrick er nå kommet i verdien 3 og 6d.

POLEN:

Det er sendt ut en blokk for «Polsk kultur», som hedrer kjente polske diktere og forfattere, blokken avbildes her; opplag 50 000, pris 500 zl.

22. juni kom 3 nye «sykkelmerker» i anledning av løpet «Tour de Pologne», i verdien 3, 6 og 15 zl, og samme dag utgas 3 andre merker i anledning «Handelsflåten dag», nemlig 6, 15 og 35 zl, alt dette i opplag 200 000.

I midten av juli kommer også en serie på 4 merker, 6, 15, 18 og 35 zl, i anledning utstillingen for de repatrierte områder.

ROMANIA:

1. mai ble feiret også ved utgivelse av 3 ordinære merker og 1 luftpost-miniatyrark:

8 + 8 l, 10 + 10 l og 12 + 12 l. Miniatyrarkets merke er 20 + 20 l.

9. mai, årsdagen for krigens slutt, kom en serie på ialt 7 velgjørenhetsmerker til ære for hær og luftvåpen:

1,50 + 1,50 l, 2 + 2 l, 4 + 4 l, 7,50 + 7,50 l, 8 + 8 l og 3 + 3 l, samt 5 + 5 l. Opplag 40 000.

Til ære for den nye forfatning — 1, 2 og 12 lei — opplag 3 millioner.

100-årsdagen for revolusjonen i 1848 — 2 + 2, 5 + 5, 10 + 10, 36 + 18 samt 12 lei, — opplag 250 000 sett.

SOVJETSAMVELDET:

30-årsdagen for den ukrainske sovjetrepublikk — 30, 50, 60 kop. og 1 r.

Etterkrigstidens 5-årsplan (som skal avvikles på 4 år), 12 verdier fra 15 kop. til 1 r. Samtlige verdier foreligger takket 12½ og utakket.

SVEITS:

Årets forbundsfestmerker kom den 15. juni, i samme typer som tidligere. Tilleggsverdiene tilfaller tuberkulosearbeidet. 5 + 5 rp. viser en grensevokter med schäferhund, 10 + 10, 20 + 10 og 30 + 10 rp. viser typiske hus fra kantonene Freiburg, Wallis og Tessin.

Kantonstaten feirer i tidsrommet 24/6 til 28/7 1948 den første fulltallige kongress i Organisation Mondiale de la Santé, Verdenssunnhetsorganisasjonen, i Genève, og denne forsamling får i likhet med visse andre verdensorganisasjoner også lov til å få sine egne tjenestefrimerker, dvs. det blir de kurserende ordinære frimerker med overtrykk O.M.S. Det dreier seg om verdien 5, 10, 20, 25 og 40 rp (i de nye farger) og 80 rp, 1, 2 og 5 fr.

TSJEKKOSLOVAKIA:

Stavnsbåndets opphevelse og til åpningen av landbruksutstillingen i Praha — 1,50 kr.

Den tidligere anmeldte Sokol-fest-serie ble 10. juni komplettert med 4 merker med bilder av framtrede Sokol-personligheter:

1 og 3 kr (Dr. J. Vaníček) og 1,50 og 2 kr. (Dr. Scheiner).

20. juni kom 2 ekstra-merker til 100-årsjubileet for riksforsamlingen i Královské Vinohrady, 1,50 og 3 kr, med bilde av henholdsvis Dr. F.L. Rieger og Frantisek Palacky.

TYSKLAND:

Hannovermessen — 24 og 50 pf.

UNGARN:

Flypostserie med berømte oppfinnere og oppdagere — 1 f. Johan Gutenberg, 2 f. Christopher Columbus, 4 f. Robert Fulton, 5 f. George Stephenson, 6 f. Davis Schwarz og Ferdinand Zeppelin, 8 f. Thomas A. Edison, 10 f. Bleriot, 12 f. Roald Amundsen, 30 f. Kalman Kandó (den ungarske oppfinner av det elektriske lokomotiv), og 40 f. Alex. Popov. Vår store polarforsker er nokså ukjennelig!

Enn videre er det utgitt en blokk på 2 + 18 f med bilde av den berømte lenkebru i Budapest. Brua ble ødelagt av tyskerne, og tilleggsverdien, 18 f, skal gå til gjenoppbyggingen. Offisielt angis opplaget til 25 000 blokker.

ØSTERRIKE:

Vi avbilder de 5 første draktmerkene.

I anledning av Wiens Künstlerhaus' 80-årige bestående utgis en serie på 7 verdier, samlet pålydende S. 6.60.

I august kommer en velgjørenhetsserie på 8 verdier, nemlig 20 + 10, 30 + 15, 40 + 20, 50 + 25, 60 + 30, 80 + 40 g, 1 S + 50 g, og 1,40 S + 70 g; tillegget skal gå til gjenreising av Salzburgerdomen.

SAMBANDSTATENE:

5 c. merke til 100-årsminnet for den svenske kolonisasjon i Midt-Vesten.

9. august sendes det ut et merke til minne om Francis Scott Key, og senere på året også merker til minne om Will Rogers og Joel Chandler Harris; rekken av disse berømte amerikanere vil også bli supplert med et merke av Clara Barton. — Endelig skal 100-årsjubileet for undertegningen av den amerikansk-kanadiske freds- og samarbeidstraktat feires med et merke, likedan 100-års milepelen for staten Oregon, og opptakelsen av 5 indianerstammer i det amerikanske samfunn.

OFFICIAL STAMPS

Tjenestefrimerke 1926.

1st January 1926. National Arms on a plain background, from draft by S. Hennum. Inscribed TJENESTEFRIMERKE. Original die by H. Rui. Typographed by Chr. H. Knudsen, in sheets of 100, with marginals. Paper: A & F. Watermark: I, sideways. Perf. 14½ x 13½.

T 1. 5 øre.

a. Lilac (September 1925),
(1 948 700) 0.40 0.12

b. Brownish lilac (July
1929—August 1933),
(641 425) 0.20 0.15

T 2. 10 øre. Yellow-green
(12 699 815) 0.15 0.05

T 3. 15 øre. Black-blue
(1 984 539) 0.25 0.15

T 4. 20 øre. Red-violet to
red-lilac (37 729 012) 0.25 0.03

T 5. 30 øre. Dark grey
(744 308) 0.45 0.45

T 6. 40 øre. (3 798 922).

a. Blue, ultramarine
(shades) 0.55 0.10

b. Greenish blue 25.00 2.50

T 7. 60 øre. Light green-blue
(995 223) 0.75 0.25

2/5 øre Tjenestefrimerke.

1st July 1929. Provisional issue.
T. 1 surcharged in black by
Chr. H. Knudsen.

T 8. 2 øre on 50 øre.

a. Lilac (September 1925),
(90 500) 1.00 1.00

b. Brownish lilac (July
1929—August 1933),
(1 093 156) 0.20 0.20

Offentlig sak I. Offset.

1933. National Arms on plain background, from
draft by S. Hennum. Inscribed OFFENTLIG SAK.
Offset-printed by Emil Moestue A/S, in sheets
of 50, without marginals. Paper: F. Watermark:
I, sideways. Perf. 14½ x 13½.

T 9. 2 øre. Yellow-brown
(3.8.1933), (550 000) 0.10 0.10

T 10. 5 øre. Dull lilac
(22.8.1933), (1 048 450) .. 0.90 0.10

T 11. 7 øre. Yellow-orange
(3.8.1933), (2 087 500) ... 0.90 0.20

T 12. 10 øre. Yellow-green
(19.3.1933), (4 228 050) .. 3.00 0.04

T 13. 15 øre. Brown-olive
(10.8.1933), (2 159 350) .. 0.20 0.08

T 14. 20 øre. Orangey red
(5.9.1933), (10 656 450) .. 8.00 0.03

T 15. 25 øre. Light brown
(10.10.1933), (847 100) ... 0.35 0.15

T 16. 30 øre. Light blue
(10.8.1933), (1 067 200) .. 0.40 0.18

T 17. 40 øre. Grey
(27.9.1933), (2 149 100) .. 3.25 0.05

T 18. 60 øre. Light green-blue
(10.8.1933),
(1 074 000) 2.50 0.10

T 19. 70 øre. Dark grey-brown
(22.8.1933),
(228 600) 0.90 0.80

T 20. 100 øre. Dull blue-violet
(10.8.1933),
(445 150) 1.20 0.60

Offentlig sak II. Typographed.

1934/37. As last series, but typographed by Chr. H. Knudsen, in sheets of 50. All values except 35 øre have marginals. Paper: A & F. Watermark: I, sideways. Perf. $14\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$.

T 21. 5 øre. Lilac (2.10.1934), (1 004 050) ..	0.12	0.10
T 22. 7 øre. Yellow-orange (25.1.1937), (564 050)	0.35	0.35
T 23. 10 øre. Yellow-green (18.12.1934), (9 234 950) .	0.15	0.03
T 24. 15 øre. Brown-olive (18.6.1937), (240 000)	0.90	1.00
T 25. 20 øre. Orange red (2.4.1934), (20 398 750) ..	0.25	0.03
T 26. 35 øre. Violet (13.2.1934), (970 000)	0.45	0.10
T 27. 40 øre. Grey (14.5.1935), (3 464 450) ..	0.50	0.03
T 28. 60 øre. Light green-blue (23.12.1935), (1 136 900)	0.70	0.10

The easiest distinctions between the offset and typographed stamps are: In the offset-printed stamps the lion's right hind-foot has distinct and separate toes and there is a vertical row of short lines — shading — on the left hind-leg; the frame is always level and smooth. In the typographed stamps the toes are only rudimentary and there is little or no shading; the frame is generally irregular and often broken. The offset-printed stamps measure $35 \times 19\frac{1}{2}$ mm; the typographed ones $34 \times 18\frac{3}{4}$ mm.

Offentlig sak III. Photogravure, with wmk.

1937/38. New type, in smaller format. Photogravure by Emil Møestue A/S, in sheets of 100, without marginals. Paper: A. Watermark: I, sideways. Perf. $13\frac{1}{2} \times 13$.

T 29. 5 øre. Red-lilac (21.2.1938), (1 962 300) ..	0.08	0.05
T 30. 7 øre. Yellow-orange (15.12.1937), (2 845 300) .	0.10	0.07
T 31. 10 øre. Green (15.12.1937), (12 633 000)	0.15	0.03
T 32. 15 øre. (15.12.1937), (2 106 400).		

a. Olive 0.25 0.12

b. Green-olive 3.00 1.00

T 33. 20 øre. Red
(21.2.1938), (9 465 000) .. 0.25 0.03

T 34. 25 øre. Dark red-brown
(21.2.1938),
(864 100) 0.30 0.20

T 35. 30 øre. Bright ultramarine
(15.12.1937),
(1 435 000) 0.40 0.20

T 36. 35 øre. Violet
(21.2.1938), (826 500) 0.45 0.12

T 37. 40 øre. Dark grey
(21.2.1938), (5 489 200) .. 0.50 0.03

T 38. 60 øre. Green-blue
(21.2.1938), (1 683 300) .. 0.70 0.08

Plate-flaw: Break in lower part of lion's back, and white space above base of tail (No. 21 in every other sheet).

T 39. 100 øre. Blue-violet
(21.2.1938), (589 000) 1.20 0.50

Offentlig sak IV. Photogravure, without wmk.

1939/42. As last, but on paper without watermark.

T 40. 5 øre. Red-lilac (5.5.1941)	0.05
T 41. 7 øre. Yellow-orange (10.3.1941)	0.07
T 42. 10 øre. Green (10.3.1941)	0.03

T 43. 20 øre. Red (16.1.1939)	0.03	T 53. 25 øre. Dark red- brown (1.12.1943), (1 480 000 gross)	0.50	0.60
T 44. 35 øre. Violet (5.5.1941)	0.08	T 54. 30 øre. Bright ultra- marine (15.4.1944), (1 765 000 gross)	0.80	1.00
T 45. 40 øre. Dark grey (4.8.1941)	0.03	T 55. 35 øre. Violet (1.3.1943), (1 210 000 gross)	0.60	0.50
T 46. 60 øre. Green-blue (19.5.1941)	0.08	T 56. 40 øre. Dark grey (1.3.1943), (8 815 000 gross)	0.70	0.12
T 47. 100 øre. Blue-violet (4.5.1942)	0.30	T 57. 60 øre. Dark green-blue (1.3.1943), (2 395 000 gross)	1.00	0.50

On June 18th 1945 the «Solar Cross» stamps were withdrawn, and the above series again brought into use. The stamps were printed from new plates. The plateflaw on no. 46 appears as no. 11 in every second sheet. The stamps of the second issue vary slightly in shade from the originals.

Offentlig sak. Solar Cross.

1942/44. New type, with emblem of the Quisling Nazi Party («Nasjonal Samling»). Photogravure by Emil Moe-stue A/S, in sheets of 100. Paper: A. No wmk. Perf. 13½ x 13.

T 48. 5 øre. Red-lilac (14.10.1942), (3 885 000 gross)	0.10	0.12	T 59. 15 øre. Olive (June 1945)	0.10
T 49. 7 øre. Yellow-orange (7.9.1942), (7 740 000 gross)	0.20	0.25	T 60. 25 øre. Dark red- brown (June 1945) ...	0.30
T 50. 10 øre. Green (1.10.1942), (20 835 000 gross)	0.20	0.04	T 61. 25 øre. Orange-red (1.10.1946)	0.15
T 51. 15 øre. Olive (15.4.1944), (575 000 gross)	0.50	0.75	T 62. 30 øre. Bright ultra- marine (June 1945) .	0.35
T 52. 20 øre. Red (28.9.1942), (30 085 000 gross)	0.40	0.03	T 63. 30 øre. Grey (1st May 1947)	
			T 64. 40 øre. Deep blue formerly No. 63. (1.10.1946)	0.35
			T 65. 50 øre. Brown-lilac (1st November 1947).	
			T 66. 200 øre. Orange (1st November 1947).	

Offentlig sak. 1945/47.

1945/47. New values and colour changes in the 1939/42 photogravure series.

POSTAGE DUE STAMPS

«At betale». Centraltrykkeriet.

1889/1920. «PORTOMÆRKE» and «at betale» (to pay). Original design and engraving by Ivar Thronsen. Electrotyped clichés. Typographed in sheets of 100. Nos. 1—6 without marginals; remainder with. Paper: A, B & G, varying in thickness. Watermark: I, sideways or upright. Of the stamps printed by the Centraltrykkeriet No. 2 always has watermark sideways and Nos. 1 & 3 c always upright; remainder have both varieties of watermark. The bulk of the Knudsen stamps have the watermark sideways. Perf. $14\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$, except Nos. 6 & 7, which are perf. $13\frac{1}{2} \times 12\frac{1}{2}$.

Printed by Centraltrykkeriet.

Perf. $14\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$:

P 1. 1 øre. Brown-grey (shades).
3 plates, (1.7.1889),
(3 873 600) 0.35 0.20

P 2. 4 øre. Bluish lilac. 1
plate. (11.9.1893), (993 000) 2.00 0.75

P 3. 10 øre. 2 printings from
one plate.
First Printing: (1.7.1889),
(2 005 000):

a. Aniline rose 10.00 2.00

b. Aniline red 10.00 2.00
Second Printing (18.4.1893),
(972 000):

c. Brownish carmine-red 15.00 4.50

P 4. 20 øre. Ultramarine;
blue. (11.10.1890),
(1 015 000) 12.00 4.00

Sideways watermark is scarce.

P 5. 50 øre. Carmine-brown.
(20.7.1889), (effective issue
c. 620 000) 1.25 0.60

Perf. $13\frac{1}{2} \times 12\frac{1}{2}$:

P 6. 20 øre. Ultramarine;
blue. (28.5.1895), (500 000) . 50.00 12.00

Nos. 6 and 7 are difficult to distinguish. Apart from the difference in colour, it should be remembered that No. 6 generally has watermark upright, whereas No. 7 always has watermark sideways. Postmarks before September must be on No. 6; postmarks after that date can be on either 6 or 7.

«At betale». Knudsen.

Printed by Chr. H. Knudsen.

Perf. $13\frac{1}{2} \times 12\frac{1}{2}$:

P 7. 20 øre. Light ultramarine.
1 printing. (September 1897),
(509 000) 70.00 15.00

Perf. $14\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$:

P 8. 1 øre. Brown-olive. 2
printings. (c. 1916), (effective
issue 1 440 000) 0.35 0.25

P 9. 4 øre. 4 printings from
same basic plate.

I. Brownish lilac. (January
1904). Watermark upright.
(518 000) 8.00 1.00

II. Brownish lilac. (December
1908). Watermark side-
ways. (503 700) 4.50 0.70

III. Lilac. (November 1911 &
July 1917). Sideways water-
mark. (1 542 800 in all) 0.45 0.30

P 10. 10 øre. Carmine (sha-
des). 7 printings from same
basic plate. (April 1899),
(6 667 800) 1.50 0.15

Occurs with watermark upright.

BOKER *og Tidsskrifter*

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
 Akkebergvn. 23, Oslo 50.

Danske Særstempler og Førstedagsstempler 1901—1947, med Prisansættelse. Af Oberstløjtnant *Max Nørgaard*. «Frimærke Nyt»s Særtryk Nr. 1. Filatelistisk Forlag, Georges Madelung, København V. Format 8vo. 20 sider. Ill. Pris d. kr. 1.00.

Ovennevnte lille og hendige katalog er en temmelig fullstendig katalog og prisliste over de i Danmark *offisielle* særstempler og førstedagsavstemplinger. Forfatteren, som fortjener stor takk for sitt arbeid med å samle og prise materiellet, anfører i innledningen at det muligens kan være noen feilaktige angivelser av første kjente dato for noen av særstemplene, idet det danske postverk ikke før i 1938 begynte å sende ut forhåndsmeldinger om slike avstemplinger. Imidlertid er listen over særstempler så vidt jeg kan forstå temmelig komplett. — Og interessant. Særlig morsom og faktisk underholdende blir denne lille katalog fordi man gjennom den får et ganske godt lite innblikk i det som ofte særpreger våre sørlige frender: Dansk humor og godt humør, vidd og slag(ord)ferdighet. Under særstemplene finner man således som nr. 53: HOBRO Haa do wot i Hobrow Ambulance Dagen, som vi jo lett ser er pære jydsk for — Har du været i Hobro osv. — Under nr. 81 følgende særstempel: Hornbæk sandt at sige Somrens lyse glade Rige. —

Vi merker oss ellers at svært mange lokale frimerkeutstillinger opp gjennom årene er blitt begunstiget med særstempler.

Heftet er delt i to hovedavsnitt, Særstempler og Førstedagsstempler, og alt er greit og oversiktlig ordnet, med nummer, dato for første dag eller stemplingsperioden, fullstendig tekst i stemplet, samt pris. Prisansættelsen virker rimelig. De inntatte avbildninger er gode og instruktive. —

Katalogen kan absolutt anbefales som et verdifullt lite bidrag til spesiallitteraturen i Norden.

H. D.-H.

Plauderei über Briefmarken. Eigenes und Entlehntes. Herausgegeben von *Hans Bellefontaine*. Verlag Johannes Volk, Aachen. 1948. 8vo (A 5), 48 sider. Illustrert. Pris ikke angitt.

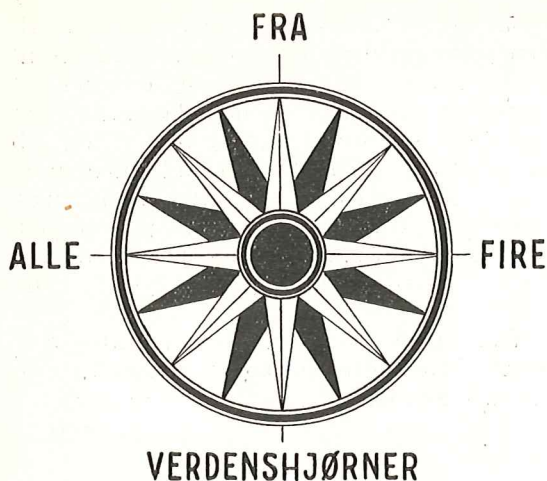
Ovennevnte uanselige lille hefte fortjener omtale. Det er omslag og papir som er mindreverdige, av lett forklarlige grunner, — innholdet er i all dets enkelhet meget bra. Det er rett og slett en liten fortelling om frimerket, som starter med å skildre *brevets* historie, går så over til *frimerket* og dets historie, behandler bl. a. trykk og framstilling, samling og samlinger, avarter av samling og frimerker, prisdanning, krig og inflasjon, samt forfalskning og feiltrykk osv. — Teksten er enkel og saklig, behersket, med en humanistisk undertone som virker ekte. Avbildningene er meget godt reproduert. — Heftet er ifølge forfatteren den første lille frimerkepublikasjon i Tyskland etter krigen. Som det vil jeg kalle det en god begynnelse.

H. D.-H.

Nytt luftpostsamler=blad.

Den kjente franske filatelist og fagskribent *Frank Muller* har startet utgivelsen av et tidsskrift utelukkende for og omkring *luftpost*-området; det heter «Avion-Constellation» og har fått en god start, dvs. en rekke dyktige og energiske medarbeidere, og har allerede levert mange leseverdige og interessante artikler.

Dette synes virkelig å være noe for spesialsamlere.

Blant funksjonærene i Den norske Creditbank er det startet en egen frimerkeklubb. Dens medlemmer er i full gang med bytte- og korrespondansevirksomhet. — Et sympatisk og energisk tiltak. Hvilke andre storbedrifter følger etter?

*

San Marinos statsutgifter er 313 mill. lire, hvorav bare 30 mill. dekkes av skatter. Ifølge utenriksminister prof. Giacomini's uttalelser til «Italia Filatelica» var det bare 3 muligheter for å dekke underskuddet: 1) opprettelse av en radiostasjon, 2) opprettelse av en spillebank, og 3) frimerker. Som vi vet valgte San Marino den tredje utveg.

*

Keiser Napoleon I er ikke avbildet på noe fransk frimerke. Derimot gjengir et merke i den nye bulgarske skuespillerserie skuespilleren Sawa Ognianoffs framstilling av keiseren.

de Gaulle er heller ikke avbildet på Frankrikes frimerker, men ses sammen med Roosevelt, Churchill og general Giraud på et frimerke fra Nicaragua, utgitt til minne om Casablanca-konferansen i 1943.

*

To vitenskapsmenn i Østerrike skal ha konstruert et apparat som man kan måle fargene med. En ingeniør, S. Oehlinger, skal samtidig ha konstruert et enklere apparat som *filatelistene* skal kunne bruke. Det skal bli interessant å se om det virkelig ligger noe i denne melding.

*

Det kjente 3½-a-merke fra India med det nye nasjonalflagget kan ikke skaffes på markedet. Det verserer en mengde rykter om dette, og ett av dem går ut på at en framstående inder så en dag

en konvolutt med merket på liggende i rennesteinen. I dagens løp hadde mange mennesker trådt på konvoluttene og tilsmusset merket, og det opprørte inderen at nasjonalflagget ble vanæret på denne måten, så han øyeblikkelig satte seg i sving for å få salget stanset.

*

Samlerluka i Washington omsatte i 1947 for 3½ million dollars! — Det kunne være rart å høre det norske tallet fra vår Samlerluke.

*

Et fullt sett av de britiske kronkoloniernes sølvbryllupsmerker vil ubrukt komme på over 800 kroner!

*

Svenskene startet den første regulære helikopter-postflygning i Europa den 10. februar i år, — fra Stockholm til 6 steder i Stockholms skjærgård.

*

Flekke etter hengslet Postfrisk nr. 1 kan fjernes ved å legge merket med den gummierte siden ned i eter.

*

En interessant prinsippssak skal prøves for retten i Wien. Saksøkte, en frimerkeekspert, fikk seg forelagt en rosa Merkur, og etter nøye prøving mente han å kunne konstatere at merket var falsk. Som ansvarsbevisst prøver stemplet han merket som falsk. Andre eksperter har imidlertid betvilt hans ekspertise, og merkets eier, som har fått dette ødelagt for all tid, saksøker nå eksperten for 40 000 Schilling!

*

På Edgar Mohrmanns frimerkeauksjoner i Hamburg solgtes nylig Norge nr. 1, bredrandet luksusstykke, for Mk. 440.—, 3 sk. 1863, praktstykke, for Mk. 590.—, og 12 øre grønn 1883, også praktstykke, for Mk. 2 300.—! Alle brukte.

*

British Philatelic Association og Philatelic Traders' Union har sammen levert inn en meget energisk protest mot utskeielsen med hensyn til de høye verdier (£-merkene) av de kommende sølvjubilemerker for koloniene. Royal Philatelic Society slutter seg også til protesten, som er oversendt Ministeren for koloniene. Koloniministeren beklager de høye verdier, men kan denne gang ikke foreta seg noe, da arbeidet med merkene nå er skredet for langt fram. Organisasjonene henstiller på ny til Koloniministeren å erstatte de høye verdier med lavere, — og får nå også energisk støtte av den samlede britiske filatelistkongress.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

DRAMMENS FILATELIST-KLUB

Møte nr. 210 ble holdt den 12. april 1948 i Central Hotel. Møtet ble ledet av formannen, ingeniør Sverdrup, som ønsket vel møtt. — Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt.

Formannen meddelte at to av klubbens medlemmer, kassierer Edmund Eriksen og arbeidsformann H. Chr. Hansen, hadde vist stor interesse for klubben ved at Eriksen hadde forært papir til møteinnkallelser for mange år framover — og Hansen hadde utført trykkingen av 4000 trykksak-konvolutter gratis. Formannen uttalte klubbens hjertelige takk for disse gaver, og medlemmene sluttet seg til dette med den kraftigste applaus.

Formannen meddelte at han dette år også mistet klubbens sekretær, idet lærer Thoen reiste til U.S.A. 9. april og visstnok ble fraværende ett år eller mer.

Ordet ble så gitt til den første kåsør av de 4 ikke navngitte, og det var frk. Asta Larsen, som ga mange interessante opplysninger om frimerker utstedt i Europa i 1947, og de utkomne og kommende nyheter i 1948. I 1947 var det utkommet ca. 1000 nye frimerker, med Russland, Romania og Bulgaria som de største «leverandører», nemlig med 70—80 merker hver. Litt lenger nede kom Belgia, som hadde utgitt 32 merker, hvorav hele 29 med tillegg. Frk. Larsen kunne meddele at det f. t. var ca. 39 millioner frimerkesamlere i verden.

Så fikk kåsør nr. 2 ordet. Det viste seg å være herr Th. Mandt. Han kåserte om Ungarns frihetshelter gjennom århundrene, samtidig som han viste fram et ark med oppsatte erindringsmerker utgitt over disse helter og med data anført for hver. Kåsøren gjennomgikk først de enkelte merker: farger, papir osv., og fortalte de enkelte helters vitae, bl. a. deres kamp for sitt lands frihet.

Tredje kåsør viste seg å være formannen, som fortalte om et nytt mancosystem han hadde arbeidet med siden 1944, og som han mente tilfredsstilte alle en filatelists ønsker, også når det gjaldt undertyper osv., og brukbart etter hvilken som helst katalog. — Et par utkast til liste ble sendt rundt, samtidig som han med noen eksempler demonstrerte forskjellige oppgaver på en forsterret liste.

Så kom siste kåsør til orde, herr Breda Sørensen, som opplyste at han hadde gått igjennom statistikken over de i sin tid innkomne spørreskjemaer, for å finne et passende kåseri. Han hadde da festet seg ved spørsmålet bytteforbindelse. «Hvordan skulle en skaffe seg gode bytteforbindelser?» ble titelen. Herr Sørensen fortalte da ut fra sin erfaring om dette, de måter en helst burde gå fram på for å sikre seg en virke-

lig god bytteforbindelse. Det gjaldt å vise forsiktighet til å begynne med, føle seg fram inntil en hadde visshet for at forbindelsen ville bli god og til gjensidig glede. — Mange interessante momenter kom fram, og mange gode råd og vink ga han medlemmene.

De 4 kåsører høstet livlig bifall.

Formannen opplyste at styret hadde drøftet spørsmålet om nedsettelse av en *midlertidig* arbeidskomité for retningslinjer til arrangementer i anledning av klubbens 25-årsjubileum i 1951. Han foreslo valgt en komité på innneværende møte. Ingen hadde noe å innvende mot dette. Styret hadde ikke angitt kandidater til denne komité, og formannen ba forsamlingen komme med forslag. Etter litt ordskifte ble herrerne K. J. Wilthil, Lars Sørensen og H. Chr. Hansen enstemmig valgt.

Ang. fellesmøte med Tønsbergklubben meddelte formannen at han en av de nærmeste dager ville oppsøke Tønsbergklubbens sekretær eller formann, for å forhøre seg om møte i vår.

På forespørsel fra formannen om stemning for fellesmøte, selv om vi måtte leie jernbanebuss, viste det seg at det var enstemmighet for dette.

Møtet ble hevet kl. 20.55.

Etterpå var det utlodning av serien fra 1933: Graf Zeppelin Chicago-fart, ubrukt, forært av ingeniør Engesgaard til inntekt for klubbens driftsfond. — Utlodningen forsetter på maimøtet.

Det kameratslige samvær fortsatte til langt på kveld. — 20 medlemmer var til stede.

E. S.

KRISTIANSANDS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 267 ble holdt på Sjømannshjemmet 27. april 1948 kl. 20 under ledelse av formannen, Hilmar Nilssen. 15 medlemmer var til stede.

Etterat referat fra forrige møte var lest opp og vedtatt, refererte formannen ankommet post osv. — Fra Tidsskriftets forretningsfører forelå en meddelelse som ga håp om en mer rettidig utgivelse av bladet. — Fra Forbundet var kommet orienteringsmateriale vedrørende frimerkeutstillingen i Helsingfors.

Under programposten «eventuelt» kom Munksgaard fram med en anmodning om forenkling av klubbens innmeldesskjema. Flere uttalte seg i samme retning, og formannen lovet saken sin bevåkenhet.

I 5 minutters-serien kåserte disponent Behrens om sin eventyrferd rundt omkring i Amerika til den fjerne avkrok byen Inspiration — og videre med fullrigger hjem til gamle Norge. Kåseriet var både morsomt og interessant og vakte stort bifall.

Kåre Peersen holdt deretter et meget interessant og belærende foredrag om «Norske kunstnere på frimerker» og omtalte de frimerker hvis motiver er hentet fra Wergeland og Arboe.

En lynauksjon ble holdt, og frimerkeutvalg var lagt fram. — Til slutt ble delt ut møtepremier.

Møtet ble avsluttet kl. 22.30.

Leif K. Torjesen.

NORDENFJELDSKE FILATELISTFORENING

Møte nr. 434 ble holdt 22. april 1948 på Larssens Hotell. 25 medlemmer var til stede. — Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt.

Formannen refererte at styret hadde vedtatt å sende en hyllest og takk til herr Jarle O. Stensdal, når han nå trådte tilbake som redaktør av Tidsskriftet. Beslutningen ble bifalt av medlemmene.

En rekke nyheter ble referert, bl. a. hadde postmester Zakariassen tatt med et aerogram, som i nærmeste framtid vil bli innført i luftposttjenesten over hele verden. En rekke bytteønsker fra tyskere ble referert. Til Forbundet, meddelte formannen, var det sendt gjensvar angående de unødvendige frimerkeutgaver. Man uttrykker her foreningens forbauselse over at Forbundet ennå ikke er medlem av den internasjonale federasjon.

Derpå arrangerte sekretæren en gjettekonkurranse. Dens første del, som vesentlig var filatelistisk, endte med at æresmedlemmene seiret over styret. Den andre delen, som gjaldt musikken, var preget av politimester Østerbergs glimrende identifiseringsevne også på musikkens område, og han alene sikret sitt lag en overveldende seier. Det litt uvanlige innslag i møteprogrammet lot til å falle i god jord.

Wilhelm K. Støren.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1241 ble holdt 16. febr. 1948 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede 72 medlemmer og 2 gjester.

Utmeldelse forelå fra: Rudolf J. Libæk, Oslo. Egil Odd Tjøre, Oslo.

Formannen meddelte at redaktøren for Norsk

Filatelistisk Tidsskrift går av, av helbredshensyn.

Holtan la fram en del bytteønsker og nyheter. Bl. a. nevnte han det nye danske kongemerket med Kong Frederik IX.

Jarle O. Stensdal opplyste at opplagstallene for Dronning Maud- og Kong Haakon-merkene som var tatt av tyskerne, var følgende:

Dronning Maud:	Kong Haakon (1910/18-37):
10 øre 770 693	Kr. 1 1 224 352
15 » 803 025	» 1½ 363 238
20 » 685 866	» 2 463 795
30 » 812 588	» 5 179 144

Herr Ulleberg anmeldte fra biblioteket Stanley Phillips' «Stamp Collecting».

Aftenens foredragsholder var misjonær Ths. Jørgensen. Han berettet fra sin tjenestetid på Madagaskar, og ga medlemmene en meget underholdende reiseskildring, helt fra han forlot Norge til han kom til det indre av Madagaskar. Han beskrev også hvordan man der nede levde og arbeidet, og kom også litt inn på frimerker. Etter foredraget viste han medlemmene en rekke lysbilder, som ypperlig illustrerte foredraget. —

Formannen takket herr Jørgensen for at han ville kåsere for sin klubb, og anmodet ham om å fortsette foredraget ved en senere anledning.

Møtet hevet kl. 21.00.

Stousland.

Møte nr. 1242 ble holdt 1. mars 1948 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede 74 medlemmer. — Formannen ønsket langvegsfarende medlemmer velkommen, nemlig Sigmund Setsaas, ingeniør Sverdrup og F. C. Svendsen.

Klubbens medlem Carlo Pedrini, Sveits, er avgått ved døden, og formannen lyste fred over hans minne.

Som nytt medlem er tatt opp: Ludvig W. Selmer, Lundahls pl. 2 A, Kristiansund N.

Utmeldelse forelå fra: H. S. Platou, Oslo.

Forbundets regnskap fra 1946 forelå. Grunnene til at det var så sent ute, er mange, bl. a. landsmøtet samt overføringen til Bergen. F. C. Svendsen jr. er nå forretningsfører og sekretær. Medlemskontingenten er nå kr. 6.00 pr. medlem. Kontingenten fordeles mellom forbundet og tidsskriftet som det finnes formålstjenlig. Forbundets viseformann mente det nå skulle bli anledning til å få overskudd, men herr Svendsen mente man skulle være glad hvis man kunne oppnå balanse først, så får overskuddet komme siden.

Holtan la fram en del bytteønsker og nyheter. Aftenens foredragsholder var Jarle O. Stensdal, og hans tema var «En oversikt over Tsjekkoslovakias merker etter krigen».

Som tidene ligger an i øyeblikket, sa Stensdal, var nok dette hans kåseri forut for sin tid og da desto mer aktuelt. Han gjennomgikk detaljert hvert merke som er kommet ut siden krigen. Han hadde inngående kjennskap til hvert eneste motiv på merkene. Han meddelte også medlemmene årsakene til hver emisjon. — Medlemmene fulgte intenst med, ikke bare på grunn av foredragets innhold, men vi er vant med at når Stensdal holder foredrag, da er det vel verd å følge med. Vi ble da heller ikke skuffet, og Stensdal høstet langvarig og fortjent applaus.

Formannen takket for det første for at Stensdal var av dem som hadde viljen og lysten til å gjøre noe for sin klubb, og for det annet for det aktuelle tema og den måten han framførte det på.

I samme forbindelse meddelte formannen at Norsk Filatelistisk Tidsskrifts hederstegn var blitt tildelt Stensdal for hans innsats for Tidsskriftet. Den minuttlange applaus fortalte at tilbedingen var berettiget og fortjent.

Hederstegnet ble også tildelt postmester Einar B. Eriksen, Harstad, og til tross for at han ikke selv var til stede, fikk han sin fortjente applaus.

Møtet ble avsluttet med gratislotteri og hevet kl. 21.30.

Stousland.

Møte nr. 1243 ble holdt i forbindelse med den årlige generalforsamling 15. mars 1948 i Oslo Handelsstand, under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede 72 medlemmer og 1 gjest.

Ett nytt medlem ble tatt opp: Minister E. J. Garland, Canadian Legation, Fr. Nansens plass 5.

Utmeldelse forelå fra: 703 J. Sorgendahl, Rena.

Formannen minte om den tillyste Ex libris-konkurranse og sa at innleveringsfristen var 1. april. Han minte også om IMABA-utstillingen

og fortalte at Strandell ville være medlem av juryen.

Junioravdelingen har hatt generalforsamling, og følgende styre er valgt: Formann: Jan Gabriel Langfeldt. Viseformann: Paul Jensen. Sekretær: Hans Irmann Jacobsen. Referent: Stein Halvorsen. Kasserer: Jon Ulleberg.

Etter konferanser og avtale mellom Forbundets sekretær og klubben er det bestemt at klubben svarer kontingent å kr. 1.00 for medlemmer som utmeldes før 1. februar, og kr. 2.00 for medlemmer som meldes ut før 1. april.

På forrige møte ble det gjort henvendelse til styret om at det måtte opprettes en formidling mellom kjøper og selger på klubbmøtene. Det er nå anledning til å henvende seg til klubbafteutvalgets formann eller dennes varamann.

Som tillitsmann for juniorene ble ingeniør W. Ulleberg gjenvalgt med akklamasjon. Varamannen, Wilh. Aarøe, ble også gjenvalgt.

Saken om de forfalskede 50-øres V med vannmerke er fremdeles til behandling og nå i siste fase. Om noen uker vil man øyne en avslutning, da man tror det foreligger grunnlag for å få tak i den skyldige.

Bibliotekaren, W. Ulleberg, la fram en del bøker, av hvilke nevnes Handbok över Sveriges helsaker, en finsk katalog over førstedagsbrev og stempler, og Nils Strandells Odödliga frimärksböcker. Stanley Gibbons kataloger er for tiden umulig å oppdrive. På grunn av papirrasjonering vil den senere bli delt opp i mange bind.

Møtet ble utsatt og man gikk over til generalforsamlingen.

7-mannsrådets formann, Alf G. Johnsen, foreslo at M. C. Kopenhagen ble valgt til generalforsamlingens dirigent.

Etterat Rosenhavn hadde konstatert at statutene var overholdt med hensyn til innkallelse, erklærte han generalforsamlingen for lovlig satt og anmodet straks formannen om å lese årsberetningen.

Årsberetningen var godt utarbeidet og fyldig og ga en interessant oversikt over klubbens liv i året som gikk. Dirigenten framhevet det store arbeid som ligger bak, og han takket formannen.

Regnskapet ble lest opp av formannen. Taps- og Vinnings-konto og Balanse-konto, revisors innberetning og 7-mannsrådets innstilling ble lest, hvorefter formannen kom med en kort orientering og nevnte bl. a. at grunnen til stigningen på møtekortkontoen kom av at man hadde latt trykke 20 225 møtekort etter portoforhøyelsen. Rentene av Husfondet er inkludert i post 2.

Jacobsen foreslo at rentene kommer fram i regnskapet, så man kunne se hvor de gikk hen. Han foreslo også at møtekortene ble sendt ut for en måned om gangen, med en oversikt. Klubben ville på denne måten spare ca. 1000 kroner.

Flere talere kom med forslag til annen ordning, men formannen repliserte — og dirigenten ba styret ta seg diskusjonen ad notam.

Blehr mente at foliokonto er for stor. Det måtte være anledning til å plasere mer av Husfondet på 6 måneder.

Også om dette oppsto en del diskusjon, men formannen kunne forsvare styrets standpunkt.

Christoffersen ville gjerne at det skulle gjøres mer for å øke Husfondet og sette som foreløpig mål å få det fordoblet.

Formannen svarte at det var oppnevnt en husfondskomite som skulle ta seg av den saken.

Dirigenten forsto det slik at generalforsamlingen godtok styrets disposisjoner med obligasjoner, og da det ikke kom fram ytterligere ting, meddeltes décharge. Overskuddets anvendelse ble vedtatt som foreslått av styret.

Budsjettforslaget for 1948 ble vedtatt uten bemerkninger.

Man gikk så over til valg. På valg sto formannen, 2 styremedlemmer og 4 varamenn. Forslaget lød på gjenvalg for samtlige, og ved den skriftlige avstemning ble resultatet følgende: Formann: Arnstein Berntsen 60 stemmer. Styremedlemmer: Tor Joh. M. Holtan 56 og Anders Trøsvik 60 stemmer. Varamenn: Mathiesen 62, Heftye Blehr 61, W. Ulleberg 58 og Olai Olsen 58 stemmer. Som tellekomité fungerte I. I. Jacobsen og Jarle O. Stensdal.

Revisors honorar, kr. 200.00, ble enstemmig vedtatt og herr Nygaard gjenvalgt.

Arkitekt Hoel ville gjerne yte formannen og styret en kompliment for den detaljerte og vel gjennomarbeidede årsberetning, og for øvrig for det arbeid som var lagt ned i året som gikk. Han takket også dirigenten for den behagelige måte han hadde ledet generalforsamlingen på. Dirigenten takket for de smukke ord og hevdet at avviklingen berodde mest på medlemmene selv, på den kultiverte måte de opptrådte på. Dirigenten hevet deretter generalforsamlingen.

Formannen satte igjen møtet. Han framholdt at han satte stor pris på de pene ord fra arkitekt Hoel og takket samtidig medlemmene og styret. Formannen sa at samarbeidet innen styret hadde vært hyggelig og godt. Han takket også alle klubbens tillitsmenn for godt arbeid.

Formannen kom inn på Katalogkomiteen og sa at den nye komité må begynne å arbeide straks, og henstilte til medlemmene å finne en ny komité. Den sittende komité er i realiteten gått av, så nye medlemmer bør finnes til neste møte. Aller helst bør samtlige i komiteen være samlet i Oslo.

Jacobsen mente at Thune-Larsen burde bli sittende, av hensyn til kontinuiteten.

Aarøe fortalte at gratislotteriet har utdelt 48 gevinster til en verdi av ca. 275 kroner. Giverne hadde vært Stensdal, Trøsvik, Holtan, Berntsen, Christensen, Rohde, Kvale, Anton Holmboe og en anonym.

Møtet ble hevet kl. 22.

Stousland.

VÅRT TIDSSKRIFT

Gjelder det noe *redaksjonelt* eller innsendelse av *stoff*, husk da at De sender det til *redaktøren*, adresse *Ekebergvn. 23, Oslo 50*, men

gjelder det *abonnement* og *annonsetegning*, så skal det sendes til *forretningsfører*en, *F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen*.

Svarporto bes alltid vedlagt ved forespørsler!

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 1.00, MINIMUM KR. 5.00.

Ønsker frimerker og nyheter fra Norge. Gir Spania og Marokko.

Francisco Guirau Martin. — Amador de los Rios, 12. SEVILLA. Espana.

Frimerker i bytte og salg. Utvalg sendes.

Restauratør Leif Eliassen, D/S Redisvold, Møre Fylkes Ruteselskap, Kristiansund N.

De må vite litt mer om frimerkene! Bestill «Frimerker som trykksaker betraktet». 48 sider, 14 illustr., kr. 3.— postfritt.

H. Durban-Hansen, Ekebergvn. 23 — Oslo 50.

«Skandinavisk Filateli» er et nytt svensk frimerkeblad som er kommet med sitt første nummer. Ab. koster kun n. kr. 1.50 pr. år, annonser 15 øre pr. mm. Ab. og ann. mottas av repr. for Norge:

Adolf Haugom, Gjøvik. Postgiro 430 00.

GENERALSAMLERE!

Autentisk fortegnelse over filatelistiske ekspedisjoner («samlertuker») i 158 land kr. 3.00.

Odd Jansen, Postgirokonto nr. 114 98, Oslo.

Samlere i Sverige, Danmark, Finnland, Island og 46 andre land kommer du i kontakt med gjennom AKR Samlerservice. Medlemsblad gratis! Medlemskontingenten er n. kr. 3.00 i frimerker.

Allnordiska Kamratringen, Box 721, Stockholm 1, Sverige.

Send meg 25—100 prima merker, verdi minst 50 øre pr. stk., 1—10 stk. av hver sort, og jeg sender samme antall finske og østkarelske etter Deres mankoliste. Byttebasis AFA 1948.

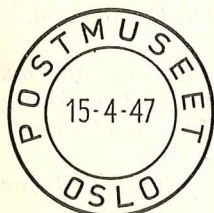
Kaarlo Markkanen, lærer. — Kemi, Finland.

Søker bytteforb. en gros. Nye el. brukte frim. i komp. sett. Gir Tsjekkoslovakia og tyske okkupmerker fra C.S.R., Böhmen, Mähren. 1—100. Basis: Gibbons, Zumstein, Yvert. - Korresp. eng., fransk, tysk. Medl. OFK.

Josef Kratochvil, Praha 69, Na Hrebenech 676, Czechoslovakia.

Forsøk en samler-annonse!

Billig! Effektiv!

Besøk

Postmuseum

Åpningstider:

Søndag kl. 12—15

Tirsdag » 10—15

Torsdag » 10—15

Fredag » 10—15

FRIMÆRKESAMLEREN

— fagblad for filateli — 11 nummer årlig. Abonnement, pris kr. 6.50 pr. år, gjennom N.F.T. Beløpet kan innsendes til *F. C. Svendsen*, Sportsdepotet, Bergen, eller innbetales postgiro 692 68.

POLENS FRIMÆRKER — særtrykk av «Frimærkesamleren» — kr. 2.00 fritt tilsendt, kan også bestilles fra samme.

ANNONSER kan også ordnes her.

Følg med i «Frimærkesamleren» De også!

Gode samlinger

og enkeltmerker kjøpes. Betaler spesielt godt for de eldste merker fra Skandinavia, samtlige dollarverdier U.S.A. samt pundverdier England. Kjøper også norsk masseware. — Kommisjoner mottas.

FINN O. ARNESEN

Aut. frimerkehandler

Skippergaten 36 — Oslo

Følgende eldre nummer av tidsskriftet kan skaffes i dag:

1. årg. 1942 Nr. 6/7 - 11/12.
2. » 1943 Nr. 3 - 7/8 - 10.
3. » 1944 Nr. 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7/8 - 9 - 10 - 11 - 12.
4. » 1945 Alle nummer.
5. » 1946 Nr. 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7/8 - 9 - 10 - 11 - 12.

Pris pr. enkeltnummer 0.50, dobbelt-nummer 0.75 + porto 0.25.

6. årg. 1947 Alle nummer. Dagspris, 0.70, 1.40, + porto 0.25.

Mellomsalg forbeholdt.

Bestilling sendes forretningsførereren,

F. C. Svendsen jr.

Sportsdepotet, Bergen, sammen m/ beløpet.